

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

بهرام رحمانی
۲۰ جون ۲۰۱۶

نامه سرگشاده به نمایندگان پارلمان و افکار عمومی سویدن

خانمها و آقایان

نمایندگان پارلمان سویدن

همانطور که مطلع هستید روز یکم جون ۲۰۱۶، محمدجواد ظریف وزیر خارجه حکومت اسلامی، یعنی نماینده دهها هزار اعدام، سنگسار، ترور، قصاص، شلاق، تجاوز، ضد آزادی، زنستیز و کودکآزار بهاستکهلم آمد و با نخست وزیر و وزیر خارجه سویدن دیدار کرد. تعدادی از ایرانیان مخالف حکومت اسلامی، در اعتراض به اعدامها، دستگیریهای گسترده فعالان جنبش کارگری، جنبش زنان، جنبش دانشجویی، روزنامهنگاران، هنرمندان، نویسندگان، فعالان دفاع از حقوق کودکان، فعالان آزادی زبان مادری، اقلیت‌های ملی و مذهبی، محیط زیست و... دست به اعتراض زده بودند در همان دقایق نخست با یورش بی‌رحمانه و تحقیرآمیز پولیس روپرو شدند در حالی که آن‌ها جز شعار دادن علیه حکومت جهل و جنایت اسلامی کار دیگری نمی‌کردند. فلم‌هایی که از این حمله پولیس گرفته شده نشان می‌دهند که پولیس با خشونت تمام خانم «رؤیا صادقی» را که از زندانیان سیاسی سابق در ایران بوده است می‌کشد و با قدرت تمام به‌زمین می‌کوبد به‌طوری که وی نمی‌تواند از زمین بلند شود. تا این که آمبولاس از راه می‌رسد و مددکاران او را با برانکارد بلند کرده و به بیمارستان می‌برند. در همین حال، پولیس باز هم به تظاهرکنندگان یورش می‌برد و چند تن را با خشونت مورد ضرب و شتم قرار می‌دهد و دستگیر می‌کند از جمله آقایان حیدر، طاهر، ابراهیم و خانم‌ها پری، مهرنوش و...

آیا به‌نظر شما نمایندگان پارلمان، پولیس مجاز است به تظاهرکنندگان این‌چنین حمله کند؟ آیا مقامی وجود دارد که این پولیس را محاکمه کند؟ شما نمایندگان مجلس، این خشونت پولیس را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ شاید شما ما را رجوع دهید شکایت کنیم. اما شما نیک می‌دانید که شکایت ما علیه پولیس هیچ شانس موفقیت ندارد.

خود من که به‌عنوان یک شهروند سویدنی ایرانی‌تبار، فعال سیاسی، روزنامه‌نگار و نویسنده، یکی از فعالان این حرکت اعتراضی نیز بودم این حرکت پولیس را تحقیرآمیز و خشونت‌بار می‌دانم. و ارزیابی ام این است که این حمله پولیس، از پیش طراحی شده و برای خوش آمدگویی و خوش‌خدمتی بیش‌تر به محمدجواد ظریف و هیأت همراه او بوده که با شعارهای تظاهرکنندگان علیه حکومت‌شان مواجه بوده است.

لازم به یادآوری است که در همین روزهایی که **محمدجواد ظریف** به کشور های اروپائی و از جمله به سویدن سفر کرده است حکومت شان به چند جنایت تازه علیه شهروندان، دانشجویان و کارگران و زندانیان سیاسی دست زده و تعدادی را نیز اعدام کرده است.

در همین روزها به ۱۷ کارگر معترض معدن طلای آق دره در آذربایجان شلاق زده اند و جریمه نقدی نمودند؛ کارگرانی که به اخراج و دستمزدهای معوقه خود اعتراض کرده بودند، به هر کدام از این کارگران، بین ۳۰ تا ۱۰۰ ضربه شلاق زدند؛ ۳۵ دانشجو که فارغ التحصیلی خود را در باغی در شهر قزوین جشن گرفته بودند با یورش مأمورین حکومت مواجه شده و با ضرب و شتم شدید دستگیر شدند. دادگاه انقلاب اسلامی قزوین در طول ۲۴ ساعت، برای همه آنها حکم شلاق صادر کرد و به دستور قاضی «صادق نیازی»، در همان روز به هر کدام از این جوانان ۹۹ ضربه شلاق زدند. آیا می دانید شادی و تفریح در ایران اکیداً ممنوع است؟ در روزهای پایانی اردیبهشت نیز نبی الله مسلمی، رئیس مرکز حفاظت و اطلاعات دادگستری کل استان مازندران، از بازداشت بیش از ۱۵ وکیل در یک «پارتی شبانه» در شهرستان سرخرود محمودآباد این استان خبر داد. در خبر کوتاهی که بعد از ظهر پنجشنبه دوم یونی ۲۰۱۶، روی خروجی خبرگزاری میزان، پایگاه اطلاع رسانی رسمی قوه قضائیه قرار گرفت، آمده است که پولیس امنیت تهران، پنجشنبه شب «در جریان یک مهمانی مختلط در رستوران امیر ریش» در منطقه فرحزاد، ۷۰ دختر و پسر را شناسائی و بازداشت کرده است. در واقع حکومت اسلامی ایران، شدیداً مخالف جشن و شادی مردم است برای نمونه در جشن های چهارشنبه سوری و عید نوروز که جشن های قدیمی و سنتی آخر سال ایرانیان است شهروندانی که این روزها را جشن را می گیرند مورد تهدید و دستگیری و زندان و شکنجه قرار می گیرند. ۷ نفر از زندانیان سیاسی به دلیل اعتراض به وضعیت وخیم زندانیان در زندان ها، دست به اعصاب غذا زده اند که هنوز هم ادامه دارد، جعفر عظیم رئیس اتحادیه آزاد کارگری، روز یکشنبه ۱۷ آبان ماه [عقرب] ۱۳۹۴، برای گذراندن ۶ سال حبس خود به زندان اوین رفت. او و اسماعیل عبدی، دبیر کل کانون صنفی معلمان ایران، از اول مه روز جهانی کارگر امسال، در اعتراض به وضعیت خود و دیگر زندانیان دست به اعتصاب غذای نامحدود زده اند و اکنون حال شان بسیار وخیم است. در حاکمیت جمهوری اسلامی، دستمزد ناچیز کارگران به موقع پرداخت نمی شود امری که در هیچ نقطه جهان، دیده نشده است. هر ساله صدها کارگر بر اساس فشار کار و استرس و عدم ابزارهای ایمنی در محل کار، جان خود را از دست می دهند؟ آیا می دانید در ایران بین هشت تا ده میلیون متقاضی کار بیکار هستند که بخشی زیادی از آنها تحصیلات عالی دارند؟ آیا می دانید که حکومت اسلامی تاکنون ده ها هزار زندانی سیاسی و یا غیرسیاسی را اعدام کرده، شکنجه گران زیر تجاوز و شکنجه کشته؛ سنگسار کرده و بر اساس قوانین اسلامی قصاص، چشم درآورده و دست و پا بریده است؟ به علاوه در ایران، دست و پای دزدان محروم و ناچار را می برند اما دزدان میلیاردها دالر از اموال عمومی مردم از این جرایم میرا هستند.

آیا می دانید حکومت اسلامی در ردیف نخست اعدام ها در جهان ایستاده و حتی کودکان را نیز اعدام می کند؟ بنا به گزارش سازمان حقوق بشر سازمان ملل و عفو بین الملل از زمان روی کار آمدن حسن روحانی، رقم اعدام ها در ایران سه برابر شده است. روز سه شنبه پنجم اپریل ۲۰۱۶، عفو بین الملل در گزارشی تعداد اعدام های سال ۲۰۱۵ را ۱۶۳۴ مورد اعلام کرد و تعداد اعدام ها را ۵۰ درصد بیش تر از اعدام های یک سال پیش از آن، یعنی سال ۲۰۱۴ دانست. آیا می دانید فعالیت علنی کانون نویسندگان یک مملکت ۸۰ میلیون نفری ممنوع است و همواره فعالان آن دستگیر و زندانی می شوند؟ آیا می دانید که تاکنون حکومت اسلامی ایران، علاوه بر ترور فعالان سیاسی و فرهنگی در خارج کشور، در داخل کشور هم صدها چهره فرهنگی و سیاسی از جمله محمد مختاری نویسنده و شاعر، محمد جعفر پوینده

نویسنده و مترجم و... را مأمورین مخفی حکومت اسلامی در تهران ترور کردند؟ هر دوی این نویسندگان عضو هیأت دبیران کانون نویسندگان ایران و از چهره‌های سرشناس نویسندگان ایران بودند. آیا می‌دانید آثار نویسندگان سرشناس ایرانی ممنوع است و بسیاری از کتاب‌ها، فلم‌ها، ترانه‌ها و... زیر تیغ سانسور حکومت برده شده‌اند؟ آیا می‌دانید حکومت اسلامی ایران هنوز هم به‌دنبال اجرای فتوای قتل سلمان رشدی است؟

سازمان عفو بین‌الملل در بیانیه‌ای که روز پنج‌شنبه دو جون ۲۰۱۶ - ۱۳ خرداد [جوزا] ۱۳۹۵ منتشر کرد، هشدار داد زندگی و مرگ محمد صدیق کیبوند، روزنامه‌نگار کرد و از فعالان حقوق بشر که غیرقانونی زندانی شده است، به‌تصمیم مقامات جمهوری اسلامی ایران بستگی دارد.

کیبوند به دنبال حدود یک ماه اعتصاب غذا، به‌دلیل وضعیت جسمانی خطرناکش در بیمارستان بستری شده است. به‌گفته این نهاد، کیبوند ۵۴ ساله که به‌پایان دوران زندان ده ساله خود بر اساس «اتهامات و جرایم ساختگی نزدیک می‌شود»، از اردیبهشت ماه دست به‌اعتصاب غذا زده است.

عفو بین‌الملل می‌گوید که هدف از اعتصاب غذای او اعتراض به‌تلاش‌های حکومت ایران برای افزایش حکم زندانش به‌جرم تعجب برانگیز «تبلیغ علیه نظام از داخل زندان است».

ایران با ۳۷ روزنامه‌نگار و خبرنگار زندانی، یکی از پنج زندان بزرگ جهان برای فعالان رسانه‌ای است. این کشور در رده‌بندی جهانی آزادی مطبوعات در سال ۲۰۱۶ از میان ۱۸۰ کشور جهان با چهار رتبه صعود نسبت به سال قبل در رده ۱۶۹ قرار گرفت.

این بازداشت‌ها پس از ابراز نگرانی آیت‌الله خامنه‌ای از «نفوذ دشمن» صورت گرفت و سازمان اطلاعات سپاه با صدور اطلاعیه‌ای بازداشت‌شدگان را از «عوامل مرتبط با پروژه نفوذ دشمن در کشور» خواند که در مطبوعات فعال بوده‌اند.

به نوشته رسانه‌های ایران، صبح روز سه‌شنبه ۲۶ اپریل ۲۰۱۶، این روزنامه‌نگاران بازداشت‌شده پس از شش ماه از زندان به دادگاه منتقل شدند و رأی صادرشده از سوی دادگاه به‌آن‌ها ابلاغ شد.

آیا می‌دانید زنان ایران که نصف جامعه را تشکیل می‌دهند تنها بین ۱۲ تا ۱۳ درصدشان شاغل هستند در حالی که ما در ایران میلیون‌ها زن متقاضی کار تحصیل کرده داریم؟ آیا می‌دانید حکومت اسلامی ایران در حاکمیت سی و هفت ساله خود، هم‌چنان به‌طور سیستماتیک سرکوب می‌کند؟ آیا می‌دانید نیروهای وابسته به‌حکومت اسلامی به‌صورت زنان به‌گفته آنان «بدحجاب» اسید می‌پاشند؟ آیا می‌دانید طبق قوانین حکومت اسلامی، دختر بچه ۹ سال به‌بالا را به‌عقد مردان بالغ و حتی مسن درمی‌آورند؟ آیا می‌دانید حکومت اسلامی ایران اقلیت‌های ملی و مذهبی را بی‌رحمانه سرکوب می‌کند؟ آیا می‌دانید حکومت اسلامی ایران، حتی کودکان را نیز آموزش نظامی می‌دهد؟ آیا می‌دانید هر ساله صدها زن، مرد، دانش‌آموز و دانشجو به‌دلیل فشارهای حکومت و بی‌حقوقی خودکشی می‌کنند؟ آیا می‌دانید سپاه پاسداران حکومت اسلامی ایران در عراق و سوریه در دفاع از حکومت‌های جانی و مستبد این کشورها می‌جنگند؟ آیا می‌دانید حکومت اسلامی ایران پناهندگان و مهاجران افغان در ایران را به‌سوریه می‌فرستند تا در دفاع از حکومت بشار اسد بجنگند؟ آیا می‌دانید حکومت اسلامی حامی اصلی سازمان اسلامی حماس فلسطین و حزب‌الله لبنان است و به‌همه تروریست‌های اسلامی در جهان کمک می‌کند؟ آیا می‌دانید خامنه‌ای رهبر حکومت اسلامی ایران، دشمن درجه یک آزادی بیان، اندیشه و تشکل مستقل در جهان است؟

همه این فاکت‌هایی که در بالا آوردم تنها گوشه‌های کوچکی از انبوه جنایات حکومت اسلامی ایران علیه بشریت است. اگر هر کدام از نمایندگان پارلمان سوئد، کمترین شکی به این فاکت‌ها دارند می‌توانند از نمایندگان فارسی زبان پارلمان سؤال کنند. البته اگر آن‌ها وابسته به لابی‌های حکومت اسلامی نباشند!

امیدوارم نمایندگان پارلمان این سؤالات را از آقای نخست وزیر و وزیر امور خارجه و اردلان شکرآبی وزیر ایرانی‌تبار سوئد، که با شور و شوق به استقبال محمدجواد ظریف شتافته بود و با خنده و شوخی با او، به‌زخم‌های کارگران و دانشجویان شلاق‌خورده، خانواده‌های اعدام‌شدگان، زندانیان سیاسی و زنان سرکوب شده و با اسید آسیب دیده و... در ایران، نمک پاشیده است! این حرکت شکر آبی، کمتر در روابط و عرف دیپلماتیک مشاهده شده است. در حالی که خود وی و خانواده‌اش حدود ۲۵ سال پیش از ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی فرار کرده و به سوئد پناهنده شده‌اند. بی‌تردید بیش‌تر مواقع پست و مقام، قدرت و ثروت چشم‌های انسان را کور می‌کند و به‌غیر از منافع و موقعیت خود، چیز دیگر نمی‌بیند. در چنین موقعیتی مسلم است که شهروندان ایرانی‌تبار سوئد در رأی دادن به نمایندگان احزاب پارلمانی سوئد، تجدیدنظر کنند و توجه بیش‌تری داشته باشند و ببینند صرفاً هم‌وطنی و هم‌زبانی برای انتخاب کافی نیست!

آیا به‌نظر شما، رابطه اقتصادی، سیاسی، امنیتی و شاید هم نظامی سوئد با حکومتی که حامی تروریست در جهان است، خون یک ملت ۸۰ میلیونی را در شیشه گرفته و به‌هیچ‌وجه موجودیت و حرمت انسانی و آزادی‌های فردی و جمعی را به‌رسمیت نمی‌شناسد؟ در جنگ‌های منطقه نیز شرکت فعالی دارد و به‌طور کلی جنایات بی‌شماری علیه بشریت مرتکب شده است، مجاز است؟ آیا رابطه نزدیک با حکومت‌های دیکتاتوری، جنگ‌طلب، خشونت‌طلب، زن‌ستیز، آزادی‌ستیز، کودک آزار، جنایت‌کار، حامی تروریست و...، با قوانین موجود سوئد مطابقت دارد؟

آیا به‌یاد دارید که در جنگ خانمانسوز هشت ساله ایران و عراق در دهه ۸۰ میلادی، سوئد قایق‌های تندرو به‌واحد بحری سپاه پاسداران حکومت اسلامی ایران فروخت به‌طوری که در همان سال‌ها، دولت آمریکا به‌صورت رسمی اعلام کرد این اقدام کشور سوئد، در واقع تهدید ناوگان بحری آمریکا در خلیج فارس است؟ ناوگان نیروی بحری سپاه پاسداران، از همین امکانات پیشرفته و نظامی کشور سوئد برخوردار است و حدود ۸۰ فروند قایق تندروی سوئدی در اختیار دارد.

آیا می‌دانید صنعت مخابرات ایران با تمامی تحریم‌های بین‌المللی در سال‌های اخیر، از معاملات سودآور شرکت اریکسون با وزارت اطلاعات حکومت اسلامی ایران نیز برخوردار بوده است؟

فروش کلیه تجهیزات استراق سمع و جاسوسی و در اختیار قراردادن دوربین‌های مخفی و دستگاه‌های دریافت‌کننده امواج بیسیم خارج از باند فرکانسی غیر مجاز و ردیابی مرکزیت ارسال آن‌ها؛ دستگاه‌های شنود و ردیابی موبایل که مستقیماً در مرکز مخابراتی اداره ضد جاسوسی وزارت اطلاعات به‌وسیله اریکسون نصب گردیده است؛ فروش و تجهیز بخش رسانه‌های وزارت اطلاعات و سپاه پاسداران به‌تجهیزات ارسال پرازیت رادیویی و ماهواره‌ای ماکروویو که دست‌کم در ۷ نقطه تهران نصب شده و این عمل از غیرانسانی‌ترین معاملات حکومت اسلامی ایران و شرکت اریکسون است که آسیب‌های زیادی به‌وجود انسان می‌رساند و عارضه‌های بسیار وحشتناکی از جمله به‌بیماری هولناک سرطان منجر می‌گردد. به‌علاوه ارسال این امواج، بر روی باروری زنان و مردان ایران تأثیر می‌گذارد و امواج تولید شده به‌وسیله این تجهیزات سوئدی، می‌تواند بر تخم‌گذاری زنان و روند جنین در شکم مادر باردار، بیماری‌های عصبی و...، سلامت شهروندان ایرانی را به‌خطر اندازد.

شرکت اریکسون، پا را فراتر هم گذاشته و در یک قرارداد دیگر، رومینگ تلفون همراه ایران را در سویدن به خود اختصاص داده و کماکان در دست دارد.

اطلاعات رادارهای پدافندی شرکت اریکسون که ایران هم در آن سرمایه‌گذاری نموده در واقع این ارتباط ها با ایرانیان رابط حکومت اسلامی در سویدن، انجام می‌گیرد که با مقامات حکومت اسلامی ایران و سویدن روابط نزدیکی دارند. فاش شده است که اریکسون، رادارهای فلدرماوس را که برای کنترل ضد هوائی‌ها به‌کار می‌رود با واسطه‌گری بخشی از دولت هندوستان به ایران انتقال داده است.

شرکت‌های سویدنی در قسمت نفت ایران هم از فعالیت گسترده‌ای برخوردار هستند. شرکت نفتی «لاندین پترولیوم» سویدن، حفاری چاه نفت در دو حوزه نفتی ایران در بحیره خزر را بر عهده دارد که مدیر اجرائی این پروژه، شخصی سویدنی به نام «آسلی هینستال» بوده است و...

در سال ۲۰۰۴، از ۵۰ کشور خریدار و درخواست کننده تسلیحات نظامی در جهان ۲۵ کشور در لیست نقض‌کنندگان آزادی و حقوق انسانی و همگامان و همکاران سازمان‌های تروریستی دنیا بودند و از این ۲۵ کشور، ۸ کشور از جمله ایران، قراردادهایی با حجم بالا با کشور سویدن داشته‌اند. جالب این‌جاست که کل درخواست‌کنندگان و خریداران سلاح از کشور سویدن فقط ۱۰ کشور بوده‌اند که ۸ تا از آنان در لیست سیاه قرار دارند. یعنی ۸۰ درصد معاملات یک و نیم میلیارد یوروی سویدن با لیست سیاه بین‌المللی بوده که بیش‌تر این معاملات به وسیله شرکت‌های – TECHNOEXPORT – ERICSON – ESAB – SECO صورت گرفته است. چه کسانی عمده دلان این معاملات فیما بین ایران و سویدن بوده‌اند؟

آیا شما به‌عنوان نمایندگان مردم در پارلمان سویدن، چه اطلاعاتی از ترور غلام کشاورز شهروند سویدنی-ایرانی در قبرس لارناکا و همچنین قتل کریم محمدی در نینس‌هامن، عفت قاضی در وستروس و کامران هدایتی در استکهلم دارید؟ آیا با اتکاء به این فاکت‌های انکارناپذیر به‌ما شهروندان سویدنی ایرانی‌تبار سیاسی مخالف حکومت جهل و جنایت اسلامی، حق می‌دهید که اکنون پس از سفر محمدجواد ظریف و هیأت همراهش به سویدن، بیش از پیش نگران روابط امنیتی دولت سویدن با حکومت آدمکش و تروریستم اسلامی و متقاضیان پناهندگی ایرانیان در سویدن باشیم؟ سؤال مهم دیگر این است که نمایندگان وقت پارلمان سویدن، پس از افشاء شدن فروش ابزارهای نظامی و پولیسی و دستگاه‌های شنود و جاسوسی توسط شرکت سویدنی اریکسون به وزارت اطلاعات حکومت اسلامی ایران، چه‌کار کردند؟

در پایان از شما نمایندگان پارلمان سویدن این سؤال را مطرح می‌داریم حال با دیدن تصاویر و فلم حمله خشن و بی‌رحمانه پولیس سویدن به مخالفان حکومت اسلامی ایران، چه باید کرد؟ شما چه عکس‌العملی نشان می‌دهید؟ آیا فکر نمی‌کنید خشونت پولیس، خشونت در جامعه را تولید می‌کند؟ نباید جلو این خشونت پولیسی را گرفت؟ و...

با احترام

بهرام رحمانی؛

نویسنده و روزنامه‌نگار، پرزیدنت انجمن قلم ایران در تبعید و عضو اتحادیه روزنامه‌نگاران سویدن و انجمن قلم سویدن

جون ۲۰۱۶

امیل آدرس: bahram.rehmani@gmail.com

شماره تلفون: ۰۰۴۶-۷۰۷۴۷۴۳۳۶

* لینک گزارش و فلم روزنامه سونسکا داگبلادت سویدن، در رابطه با حمله خشونت بار پولیس به متظاهرکنندگان در مقابل وزارت امور خارجه سویدن، روز ۱ جون ۲۰۱۶:

<http://www.svd.se/valdsamma-protester-nar-wallstrom-motte-zarif/om/varlden>

گیرندگان:

- رسانه‌ها
- نهادهای بین‌المللی
- احزاب سیاسی و تشکلهای کارگری
- روزنامه‌نگاران بدن مرز
- وکلای بدون مرز
- سازمان بین‌المللی کار
- عفو بین‌الملل
- ....